బరువులు

పాలడుగు వెంకటేశ్వరరావు

వెయింగు మిషన్‌లో పది పైసలువేసి బరువు చూసుకున్నాడుబోసు. క్రిందటి నెలకన్నా ఒక పౌను బరువు తగ్గాడు. విట్నార్రి టికెట్ వెనకాల చూసాడు. 'త్వరలోనే అదృష్టం కాచుకొని వుంది. సిద్ధంగా వుండండి' అని వున్న ఆ వాక్య విన్యాసాన్ని చూపి అతని దిగులు ఎగిరి పోయింది.

ఫటాఫట్! ధనాధన్ !

—అంటూ అదృష్టం వీపుతట్టే తరుణం ముంచుకొని వచ్చిందన్నమాట:

అదృష్టాన్ని మించిన అందం జీవితంలో మరేమి వుంటుంది? అందుకేగదా ఇన్నాళ్ళు ఈ నిరీక్షణ! ఆనందంలో తేలిపోతూ అలా అలా నడిచి 'టాయిలెట్'లోకివెళ్ళి అద్దంలో మొహం చూసుకున్నాడు, బోసు

ఆ ఆనందం క్షణాలలో ఆవిరయి [illegible] పోయింది.

పీక్కుపోయిన చంపలు. లోతుకుపోయిన కనులు. ఆ కనుల చుట్టూరా గుండ్రంగా [illegible]న్న గీతలు. అప్పుడె మొదలయిన బట్ట తలమీద తెల్లపడుతున్న వెంట్రుకలు. [illegible]ముప్పయి సంవత్సరాలకే తొంగిచూస్తున్న ముసలితనం !

ఏడెవడు ?

[illegible]

అంటూ తెగ [illegible]

[illegible]

[illegible]

ఈ దిగు[illegible]

కట్టాలి. లేకపోతే ఇది మనిషిని పీల్చి పిప్పి చేసి అనాకారిగాచేసి పారేస్తుంది అతడ్ని విరుచుకుని ముక్కలు ముక్కలుగా నంజుకుని తింటుంది.

అందుకని సంతోషాన్ని ఆహ్వానించాలి, సంతోషం కావాలంటే అదృష్టం ధనాధన్ మంటు వీపుమీద ఒక తన్ను తన్నాలి. అప్పుడుగాని ఈ దిగులు ఫటాఫట్‌మని ఛిన్నా భిన్నమై ఎగిరిపారి పోతుంది.

అదృష్టం.

అందమయిన కన్నెపిల్ల వంటిది అదృష్టం!

చార్మినార్ వెలిగించి కన్నెరూపంలోని అదృష్టదేవతని గురించే ఆలోచించేడు బోసుబాబు. ఆ ఆలోచనలో తళుక్కున మెరిసింది కమల! ఖమ్మంలో బోసుబాబు ఇంటర్ చదువుకునే రోజుల్లో వాళ్ళ నాన్న ఆఫీసరుగా వుండేవాడు అప్పుడు బోసుబాబు బట్ట నలగనిచ్చేవాడు కాదు. అందమయిన క్రాపుని చెరగనిచ్చేవాడు కాదు. నల్గురు ఆడపిల్లల మధ్య ఒక్కడే మగవాడు, అతను! అందువలన అతను కోరితే కొండమీద కోతి దిగివచ్చేది. మల్లెపూవులాంటి తెల్లటి బట్టలు అతని పసిమివర్ణం ముందు వెలవెలపోయేవి.

సున్నితంగా సుతారంగా వుండే బోసుబాబు అందంగా ఆనందంగా వుండేవాడు. ఆకర్షణీయమయిన అతని అందమయిన విగ్రహాన్ని కన్నెపిల్లలు దొంగచూపులతో ఓరకంటితో దోచుకోవాలనుకునేవారు.

కమల అన్న ఆ వూళ్ళోనె ఒక ఆఫీసులో యూ. డి సి. గా వుండేవాడు. అతన్కి నల్గురు పిల్లలు. పేద సంసారం అందువలన అందమయిన కమల సౌందర్యం నివురు గప్పిన నిప్పులాగ చిరుగుపాతల క్రింద కప్పబడి వుండేది. అన్నట్టు వాళ్ళఇల్లు బోసుబాబు ఇంటిప్రక్కనే వుండేది.

ఆ కమలని అయస్కాంతంలాగ ఆకర్షించేడు బోసుబాబు. అందువలన ఆమె ఓరకంటితో వాల్చూపులతో అతన్ని చూసేది. అది గమనించి నవ్వుకునే వాడు బోసుబాబు. కమలకి పుస్తకాల పిచ్చి ఎక్కువ. ఆ పుస్తకాలలోని అందమయిన పొడుగయిన, బాగా డబ్బు కలిగిన హీరోలంటే కమలకి ఎంతో ఇష్టం. ఆ హీరోలకి ప్రతినిధిగా కమల కంటికి కనపడేవాడు బోసుబాబు. తెలుగు నవలల్లోని హీరోలో వున్న అవాస్తవిక మయిన గొప్ప గొప్ప లక్షణాల నన్నిట్నీ అతనిలో వూహించుకునేది కమల.

కమల చురుకయిన పిల్ల. వసంతంలాగ మీదికొచ్చిన వయస్సు అందువలన ఎస్. ఎస్. సీ తోనే ఆమె చదువు మాన్పించి సంబంధాల కోసం వెదుకుతున్నాడు ఆమె అన్న. ఆ బరువు అటువంటిది.

కమల చూపుల్లో అయస్కాంతాలుండేవి. ఆమె ఎర్రని చెక్కిళ్ళలో గులాబీ బాలలు నవ్వుతు కవ్వించేవి శలాక లాగున్న ఆమె కుదమట్టమయిన శరీరం యవ్వనపు పొంగులో కొత్త కొత్త అందాన్ని పోగేసుకుని కవ్విస్తున్నట్టుండేది. ముఖ్యంగా— ఆమె ఎర్రని తడి పెదాలు బోసుబాబు గుండెల్ని పట్టి లాగేవి.

అందువలన కవ్వించే కమల పలకరింపుకి బోసుబాబు బదులు పలికాడు. పలికరింపులు కాలక్రమాన పులకరింపులుగా ఎదలలో మధువుల చిలకరింపులుగా మారి గుండెల్లో గుబగుబల్ని రేపేయి.

ఒకరోజు రాత్రి బోసుబాబు గుండెల మీద పుస్తకం పెట్టుకుని చదువుకుంటున్నాడు. కొత్త సినిమా విడుదలయితే చూడాలని ఇంట్లో అందరూ అది చూడటాన్కి వెళ్ళేరు. అతని గది తలుపు తీసిన చప్పుడయింది. ఉలికిపడి చూసేడు బోసుబాబు. కమల!

'కమలా! నువ్వా!' అన్నాడు బోసు.

'ఆఁ నేనే' అని నవ్వింది కమల. కాని ఆ నవ్వులో దిగులు!

'ఇవేళప్పుడు నువ్వా ?!'

'అవును. ఇవేళప్పుడు నేనే ఇంట్లో ఎవరూ లేకపోవటం మన అదృష్టం కాని ఈ అదృష్టం వెనకాలనే భయంకరమయిన దురదృష్టం పొంచివుంది. అందుకే ఇలాగ పరిగెత్తి నీ దగ్గరకి వచ్చాను' అని ఆ దురదృష్టం గురించి చెప్పింది కమల

కమల అన్న ఒక సంబంధం తెచ్చాడు. రెండో పెళ్ళివాడు. బాగా ఆస్తిపాస్తులున్నాయట. మంచి ఆఫీసరు ఉద్యోగం మొదటి సంబంధం భార్య వచ్చిపోయింది గుండె జబ్బులో. ఆ సంబంధాన్కి పిల్లలు లేరు. అతను కమలని చూసి ఇష్టపడ్డాడుట. అందువలన వీలయినంత త్వరలో పెళ్ళి చేసి కమల్ని పంపేయాలని ఆమె అన్న త్వరపడుతున్నాడట

బోసుబాబు తాపీగా అంతా విన్నాడు.

'ఇప్పుడేం చేద్దామంటావు?' అని అడిగాడు కమల తెల్లపోయింది వెంటనే నిట్టూర్చింది.

'ఇంకా అర్థం కాలేదా! మనిద్దరం పారిపోయి పెళ్ళి చేసుకుందాం.' అంటు తన నిర్ణయాన్ని చెప్పేసింది

బోసుబాబు ఆలోచనల్లో పడ్డాడు.

తనది సుఖవంత మయిన లోటులేని జీవితం. తల్లిదండ్రులు తనంటే ప్రాణాలు ఇస్తారు తను పెద్ద పెద్ద చదువులు చదివి తండ్రిలాగా ఆఫీసరుద్యోగం చెయ్యాలని వాళ్ళ కోరిక అదృష్టం తనకోసం కనిపెట్టుకుని వుంది. చేతిలోవున్న బంగారు భవిష్యత్తుని కాదని తెగింపుతో చీకట్లోకి ఉరికితే...!?

'ఏమిటింకా ఆలోచన?' అంది కమల ఆదుర్దాగా.

'నేను ఆలోచించుకోవాలి, కమలా!' అన్నాడు కమల సర్రున వెనుదిరిగింది. కోపంతో ఆమె మొహం ఎర్రగా అయింది.

'నన్ను అర్థం చేసుకో కమలా! ప్లీజ్'' అన్నాడు

'నాకు అంతా అర్థమయిందిలే' అంది

వలయం

నీకు హృదయం సమర్పించుకుని
బీదవాణ్ణైపోయాను;
బీదవాణ్ణైపోయి
నీచే తిరస్కరింప బడ్డాను.
నీకు మనసప్పగించేసి,
అలుసైపోయాను;
అలుసయిపోయి
నీ పరిహాసం పాలయ్యాను
నీకు పూజలు చేసి
భక్తుణ్ణనిపించుకున్నాను;
భక్తుణ్ణనిపించుకుని
నీకు లొంగిపోయాను.
నీ దయకోసం ఎదురుచూస్తూ
విసిగి విరాగి నయ్యాను;
విరాగినై విసిగి
మళ్ళీ నిన్ను ఆరాధిస్తున్నాను.

— భాస్కర వేణుగోపాల్.

కమల పరుషంగా. 'ప్లీజ్ కమలా!' అన్న అతన్ని విదిలించి— 'నువ్వు పిరికి వాడివి. పిరికివాడు ఎదురయిన అదృష్టాన్నే అందు కోలేదు! అతడు జీవితంలో రాణించలేడు.

బరువులు

నీవంటి వాడ్ని కోరుకోవటం నా దౌర్భాగ్యం. ఇప్పటికయినా నిజం గ్రహించగలిగినందుకు నాకు సంతోషంగానే వుంది' అని వెళ్ళిపోయింది కమల.

తను పిరికవాడా!? ఏమో !

ఈరోజుకీ ఆ కమల రూపం అతని మనసులో స్పష్టంగా ముద్ర వేసుకునే వుంది. కమల పెళ్ళికి అతను వెళ్ళలేదు. మొహం చెల్లక, ఆ రోజు ఏదో పని కల్పించుకొని వరంగల్లు వెళ్ళేడు.

ఆ తర్వాత—

మరల కమల కన్పడలేదు.

ఎలాగ వుందో?

ఆ రెండోపెళ్ళి మొగుడితో ఎన్ని అంన్నలు పదుతూ వుందో?! పాపం! పూర్ గరల్! ఆ రోజు తనకోసం ఎంత గిలగిల్లాడింది. తనె మూర్ఖంగా ప్రవర్తించాడు. అయినా తననే మనసులో నిల్పుకుని కుమిలి పోతూ చిక్కి శల్యమై— ఆ మొగుడుతో నరక యాతనల్ని పడుతూ- దిగులుతో ఎక్కడో కాలం గదుపుతూ వుండే వుండాలి. పాపం కమల.

ఆ కమల ఇప్పుడు కనపడితే...

ఎంత బాగుండును?

తనని చూసి సంతోషిస్తుంది. ఆనందంతో కళ్ళలో వూరిన కన్నీరు అణచుకోలేక పోతుంది. తను ఆమెని ఓదార్చాలా? ఎలా? ఆ ఓదార్పే మహా అదృష్టంగా భావించి సంబరపడుతుంది. ఎడారిలాంటి ఆ బ్రతుకులో తను తిరిగి కనపడటం— ఆమె గుండెలపై పన్నీరు చిలకరించినట్లవుతుంది. కన్నెవయసులోని మధురమయిన ఆ కలల్ని తిరిగి తిరిగి తలపుకి తెచ్చుకుని ఎంతో ఇదవుతుంది. ఆ మొగుడు— ఆ ఓల్డ్ ఫెలో చూడకుండా తనవంక చూసి చిరునవ్వు నవ్వుతుంది.

ఆ కమల మరల కనపడితే ఎంత బావుండును!

అనుకుంటూనే— ప్లాట్ ఫారం మీద నడిచాడు బోసు. ఏదో రైలు వచ్చి ప్లాట్ ఫాంమీద ఆగింది, జనం గుంపులు గుంపులుగా దిగి వస్తు వున్నారు.

ఇంతలో—

ధనాధన్

అని గుద్దేసాడు బోసు.

ఒక సొంపైనాటి శాల్తి పొట్టని గుద్దేసాడు బోసు.

'సారీ!'

కేశ సంపదకు

రీటా

స్త్రీలూ పురుషులూ వాడవచ్చును

సూపర్ ఎకానమి (100 ml) సైజులో కూడా వస్తున్నది

'షటప్. కళ్ళు తెరుచుకుని నడువ్' అంటూ గుద్దురిమింది ఆ విగ్రహం నున్నని కౌర్లిన్ షర్టుని టక్‌చేసి ఖరీదుగా బరువుగా నడుస్తున్నాడు వాడు.

'నువ్వే షటప్ రాస్కెల్. నీ కళ్ళేమయ్యాయిరా?' అనుకుని 'సారీ అన్నానుగా. సారీ మై డియర్ సారూ' అని నవ్వాడు. బోసుని ఈగలాగ దుఃపరించుకుని వెళ్ళిపోయాడు వాడు వాడి చేతిలో ఖరీదయిన బాటిలుంది వీడి కంటే బాగా బలిసిన పెళ్ళాం పంది' తరిమి వుంటుంది వీడ్ని నీళ్ళకోసం సిగ్గుశరం లేకుండా వీడు ఆ వాటర్ బాటిలు పుచ్చుకుని పరుగెత్తుకున్నాడు, ఆ నీళ్ళు పట్టుకుని వెళ్ళి ఆ పెళ్ళానికి అందించకపోతే– వీడు చలిజ్వరం వచ్చినవాడిలాగ, ఆ పొట్ట కరిగేలాగ పరుగులు పెట్టాలి అదీ వాడి ఏడ్పు,

నీ ఏడ్పు నువ్వు ఏడ్వరా బ్రదర్ కాదని ఎవరూ అనరు. కాని నావంటి మర్యాదస్తుడిమీద ఆ నోటి దురుసు ఎందుకు? ఆ పొగరు ఏల? తళతళలాడే ఆ బట్టల్ని చూసుకునా? మిసమిసలాడే ఆ శరీరాన్ని చూసుకునా? ఆ బట్ట రేపే చిరిగి పోగల్దురా. ఆ పొట్ట వళ్ళు ఒకనాటికి ముడతలుపడి జారి వ్రేలాడి అసహ్యం గొల్పుతుందిరా, అది గ్రహించి కళ్ళు తెరిచి నడవరా నాయనా!

'ఏమండీ?'

ఒక బాగా పరిచయమయిన గొంతు పిల్చింది. టక్కున ఆగేడు బోసుబాబు.

'మిమ్మల్నే' కఠినంగా వుంది ఆ పిల్పు. దగ్గరకివెళ్ళి నిలబడ్డాడు.

'మీకు బుద్ధి ఏమన్నా వుందీ?'

లేదు.. తనకి బుద్ధి అనేది లేదు. అది వుంటే ఆనాడే ఆ కమలతోనే తను లేచి పోయి వుండును.

'మమ్మల్నిలాగ ఇక్కడ వదిలిపెట్టి ఏవిటా పికార్లు? చంటిది ఇందాకట్నించి గోల గోలగా ఏడుస్తో వుంది దానికి పాలు కావాలి. బాబిగాడు మంచినీళ్లో అని గోల ఈ గోలల్ని గురించి పట్టించుకొనేది ఏమన్నా వుందా?'

ఆ ఆజ్ఞని శిరసావహించి, మరచెంబు తీసుకొని బాబిగాడ్ని చేత్తోపట్టుకొని రెస్టారెంటు వయిపు నడిచేడు బోసు, బరువుతగ్గి గాలిలో తేలిపోతూ.

అపును అప్పట్నుంచే తను బరువు తగ్గిపోయేడు.

ఆడపిల్లలందర్కి పెళ్ళిళ్ళు చేసేసర్కి నాన్న సంపాదించినదంతా కరిగిపోయింది. తను బి. ఏ పాసయేడు. అప్పుడే ఆయన పోయేడు. అదృష్టం వెక్కిరించి పారిపోయింది తను డిగ్రీ చేతపుచ్చుకొని రోడ్ల వెంట పడ్డాడు చెప్పులరిగేలాగ తిరగ్గా ఒక ఆఫీసరుగారి ఆఫీసులో గుమాస్తా వుద్యోగం దొరికింది. ఆ సంవత్సరమే పెళ్ళి అయింది. ప్రమీల తన అర్ధాంగి అయింది. ఒకటి రెండు మూడు నాలుగు—ధన్ ధన్మని నాలుగేళ్ళకే నల్గురు పుట్టుకు వచ్చేరు. వాళ్ళ ఆలనా పాలనా తిండీ తిప్పలూ,

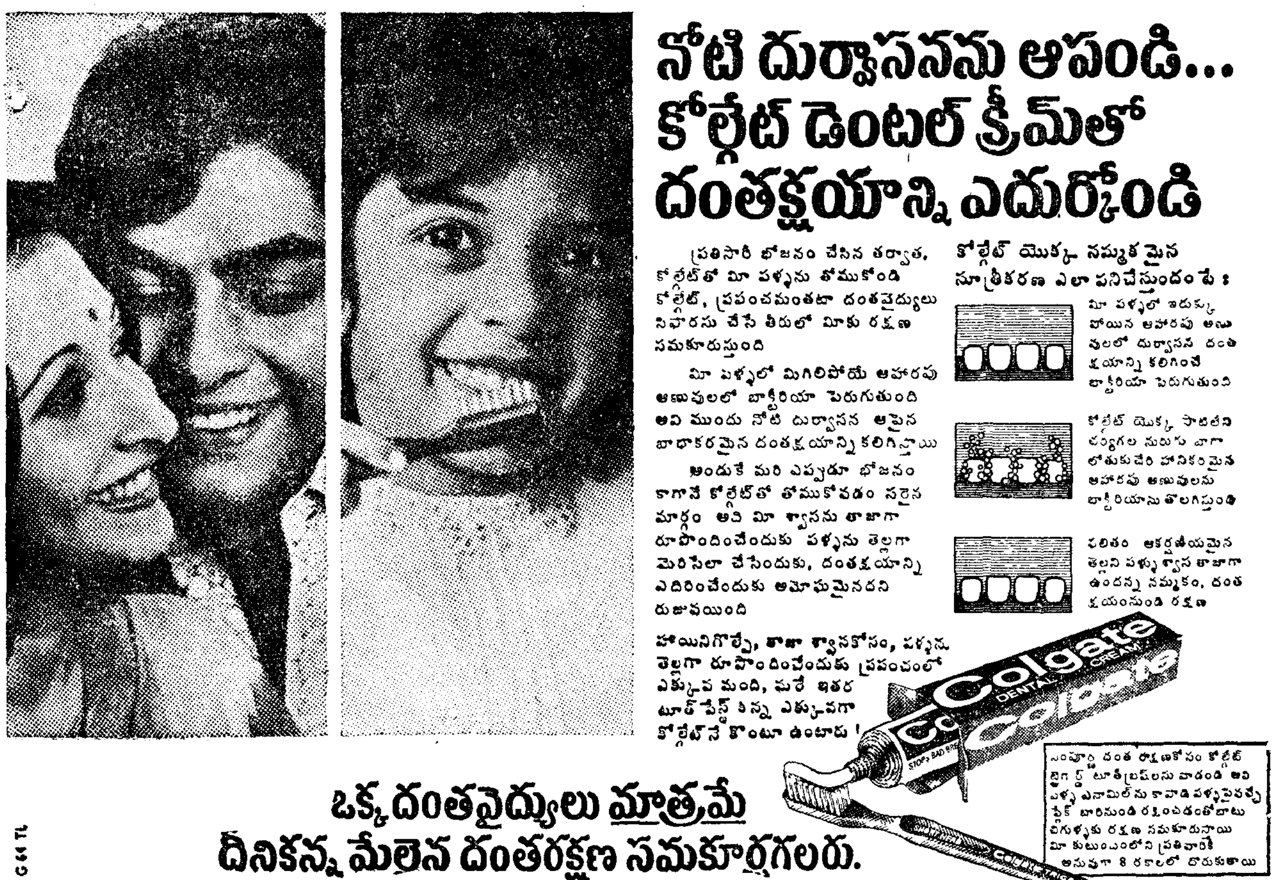

రోగాలూ రొష్టులూ అప్పులూ పీడకలలోస్తూ అలా గలాగ వి.డ్ను తిరిగేయి.

ప్రమీల నల్లగా వుంటుంది. అయినా నోరు పెద్దది. నోటితోనే చెలాయిస్తుంది.

కర్మగాలి ఇలాగ గుమస్తాగాడ్ని కట్టుకున్నం దుకు ఇన్ని బాధలు వచ్చిపడ్డాయని బోసు బాబు ఎదటే బల గుద్ది చెప్తుంది.

నిదానం నిదానమె ప్రధానం. ఓర్పు

నెలకు రు. 1000/- సంపాదించండి
350 జపనీస్ ఇండస్ట్రి గైడు, దుస్తులు, పౌంటన్‌పెన్, పెన్సిల్, పరిమళములు, వైర్, పుల్లన్, హొజైరీ, వారనీష్‌లు, మొదలై నవి తయారుచేయు పరిశ్రమలకు సంబంధించిన రహస్యమ్మైన వివరముగల పై పుస్తకము ఖరీదు రు. 15/— పోస్టేజి రు. 3/— టైలరింగు & కట్టింగ్సు రు. 6/—, డ్రాయింగ్ & పెయింటింగు రు 8/—, ఎలెక్ట్రిక్ గైడు రు. 10/—, ఒక్కొక్కటి పోస్టేజి రు. 1-50
ILFA BOOK DEPOT (A 25)
ALIGARH

డా పి వి కె రావ్, B.A సెక్స్ స్పెషలిస్ట్

వైద్య విద్వాన్ — వైద్యాచార్య
హస్త ప్రయోగం వలముల బల హీనత, అంగము చిన్నదగుట, శీఘ్రస్ఖలనము, శుక్లనష్టము సుఖరోగములకు, మానసిక వ్యాధులకు శాస్త్రీయ చికిత్స, పోస్టుద్వారాకూడా చికిత్సగలదు.
రావూస్ క్లినిక్,
టి. బి. రోడ్, తెనాలి. ఫోన్ : 700

ఆంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్
వారి
ఉగాది కానుక
ప్రచురణ
యం. శేషాచలం అండ్ కంపెనీ
మద్రాసు
మచిలీపట్నం
సికింద్రాబాదు

అశేషాంధ్ర పాఠక లోకాన్ని ఉర్రూతలూగించే
యద్దనపూడి సులోచనారాణి
వినూత్న నవలారాజం
అభిశాపం
పూర్తి ఆఫ్‌సెట్ ముద్రణ. వెల రు 10/-
6-4-78 లోపు ఆర్డర్లు పంపినవారికి ప్రత్యేక సదుపాయం!
✱ 10 రూపాయల పుస్తకం కేవలం రు 9/-లకే!
✱ సులోచనారాణిగారి సంతకంతో.
✱ పోస్టు ఖర్చులు మేమే భరించి పంపుతాము!
వెంటనే రు 5/-ల M O క్రింది చిరునామాకు పంపండి. పుస్తకాన్ని వి పి పి ద్వారా మిగతా రు 4/-లకే ఉగాది నాటికి పంపుతాము
ఆంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్
రాష్ట్రపతిరోడ్. సికింద్రాబాద్-500 003

బరువులు

ఓర్పు చాలా అవసరం. చాకచక్యం. చాకచక్యంగా సంసారాన్నినడుపుకురావాలి—అనుకుని అలాగే ఎడ్జస్టయిపోయి సాంసారిక జీవనాన్ని నెట్టుకువస్తున్నాడు బోసు.

మంచినీళ్లు తాగేక పేచీ పెట్టేడు బాబిగాడు.

'నాన్నా, నాకు అది కావాలి !

'ఏది కావ్వాలా ?'

'ఏదో ఒకటి కావాలి—కొనవూ ?'

'వీపు పేల్తుంది వెధవా ఇంతలేవు నీకే ఏదోఒకటి కావాలని అంత ఇదయితే నాకెంత వుండాలి ?' అని కసురుకున్నాడు నిజంగానే వీపు పేలేట్టుందని బాబిగాడు నోరు మూసాడు

ఛంటి ముండకి పాలు తీసుకున్న మర చెంబుని ప్రమీల కందజేసేడు బోసు.

'నీళ్లండీ. నీళ్ళు కావాలి. త్వరగా పరిగెట్టండి.'

ఎందుకన్నట్టు చూసేడు.

'చెప్పేది మిక్కాదూ? చంటిగి బట్టలు ఖరాబు చేసేసింది. వెళ్ళి నీళ్లు పట్రండి!'

అలాగేనని పరుగెట్టేడు బోసుబాబు కొళాయిదగ్గర నీళు పట్టి తెస్తూ వుంటే ఆగిన రైలుబండి కంపార్టుమెంటు గుమ్మంలో నిల్చున్న ఆ మనిషిని చూసి వులికిపడ్డాడు బోసు. నీళ్లచెంబుని తెచ్చి ప్రమీల మొహాన కొట్టి ఆమె చెప్పేదేదీ వినిపించుకోకుండానే గబగబా పరుగెత్తి పోయేడు.

అపును.

ఆ మనిషి కమలే !

కమల వయ్యారంగా నిల్చుని కబుర్లు చెప్తోంది. ఆ కబుర్లు వింటూ ఇందాకటి రాస్కెల్— ఆ పొట్టివాడు వూకొడుతున్నాడు. కమల ఖరీదయిన చీర కట్టుకుని వుంది. దానికి మేచయిన జాకెట్టు తొడుక్కుని వుంది. చేతుల్ని ధగధగ మెరిసే రాళ్ల గాజులు, మెడనిండా ఎన్నో నగలు.

కమల నవ్వుతోంది.

ఆ పొట్టివాడు జోకు పేల్చినట్టున్నాడు

ఎదురుగా నిలబడిన బోసు బాబుని వాళ్లిద్దరూ పోల్చలేదు. అంతలోనే 'ఎక్స్‌క్యూజ్ మి జస్ట్ మినిట్' అని ఎంతో నొచ్చుకుని ఆ పొట్టి వెధవ సిగరెట్ల దుకాణం వద్దకు వెళ్లేడు. అతన్లాగే బాగా పుబ్బివున్న పర్సు

తీసి సిగరెట్టు పెట్టె కొంటున్నాడు. కమల నవ్వు మొహంతో అటే చూస్తూ వుంది

'కమలా!' అంటూ పిలిచేడు బోసుబాబు కమల తల త్రిప్పి అతనికేసి చూసింది కాసేపు చూసాక అతన్ని గుర్తించింది

'ఎవరూ? నువ్వేనా? బోసూ?'

'ఆఁ. నేనే కమలా. నేనే.'

'ఏవిటొయ్! అలాగయిపోయేవు! ఏం చేస్తున్నావ్? ఎక్కడ వుంటున్నావ్?'

బోసుబాబు తన సొదంతా చెప్పేడు. అంతా నిర్లిప్తంగా వింది.

'కమలా! ఎట్లా వున్నావు?' అడిగేడు

'నాకేం? బాగానే వున్నానే?' నిర్లక్ష్యంగా సుతారంగా నవ్వింది.

'నాకు ఎప్పుడూ నువ్వే జ్ఞాపకంవస్తూ వుంటావు కమలా? నేను ఇంకా నిన్ను మర్చిపోలేదు. ఆనాటి మన సంగతులు ఇంకా నా మనస్సులో చెరిగిపోకుండా అలాగే వున్నాయి'

అతనే అలాగలాగ చెప్పుకుపోయాడు కమల అంతా వింటున్నట్టు నటించింది ఆమె దృష్టి అంతా ఆ పొట్టివాడి వయిపే వుంది. వాడు సిగరెట్ పెట్టె కొన్నాక ఒక డజను పోతుల్లాంటి చక్కెర కేళీలూ నాలుగు పళిలి విచ్చిన ఎర్రని దానిమ్మపళ్ళూ తీసుకుని మోసుకుని వస్తున్నాడు. వచ్చాడు 'ఎక్స్క్యూజ్మీ. ఇవి స్టాండ్‌మీద పెట్టి వస్తాను' అని ఆ ఫస్ట్క్లాసు పెట్టెలో చొరబడ్డాడు.

కమల దృష్టి అంతా వాడిమీదే!

కొంప మునిగినట్లు గార్డు విజిలేసి పచ్చజెండా వూపేడు.

బోసుబాబు మనసు పెరపెర లాడింది కమలా కమలా అంటూ ఆక్రోశించింది.

'కమలా! పిల్లలా?'

'ఆఁ. ఒక బాబు. వాడు హైదరాబాదులో పబ్లిక్ స్కూల్లో చదువుతున్నాడు'

'ఎక్కడ కాపురం వుంటం?'

'వైజాగు ఆయన అక్కడ రీజనల్ మేనేజరు బంగ్లా కంపెనీదే కారు కూడా ఇస్తారు మంచి సాలరీ. బంగ్లా ఏ. సి చేయించారు...'

'కమలా! నీకు ఆనందంగానే వుందా?'

కమల ఆశ్చర్యంగా— ఇదేం ప్రశ్న అన్నట్లు చూసింది. ఆ చూపుకి దోమలాగా చీమలాగా పీ య్యాడు బోసు. గుండె బరువుగా అయింది నోరు ఆర్చుక పోయింది.

డీజిలింజను కూత వేసింది.

'ఇన్నాళ్ల తర్వాత మరలా నిన్ను కలుసుకున్నందుకు నాకు ఎంతో సంతోషంగా వుంది కమలా. నీకూ అలాగే వుండి వుండాలి ..' ఆ మాట విని వినిపించుకోనట్లు ప్లాట్‌ఫాం పై చూసోంది కమల.

నేను పురుగునా? ఈగనా? దోమనా? అన్నట్లు ఇలా ప్రశ్నిస్తోందిఈ కమల: ఇది అంతా తనమీద కోపమా? బాధా? అనుకుని నవ్వు తెచ్చుకోబోయేడు బోసు.

ట్రెయిన్ బరువుగా కదిలింది

బరువుగా నిట్టూర్చేడు బోసు ఆఖరి ప్రశ్న. పెదాలమీద ఇందాకట్నించీ నిల్చివున్న ప్రశ్న. అడిగేసాడు.

'కమలా! నీకు ఎప్పుడయినా నేను జ్ఞాపకం వస్తూ వుంటానా? నన్ను తల్చుకుని నీకు బాధగా వుంటుందా?' అన్నాడు చురుగ్గా చూసి గిర్రున లోపలికి వెళిపోయింది కమల. ట్రెయిన్ వేగంగా ప్లాట్‌ఫాం దాటి పోయింది.

హతాశుడై నిలబడిపోయేడు బోసుబాబు

గుండెలు బరువుగా మూగగా రోదించేయి. ప్లాట్ ఫాం ఖాళీ అయింది.

ప్రమీల ఎగిరి పడింది 'ఇదిగో మిమ్మల్నే మీకు బుద్ధి వుందా? ఇవతల నేను పిల్లల్తో సతమత మవుతూ వుంటే ఆ రయిలు దగ్గర కెళ్ళి ఆ కబుర్లేంటి? ఎవర్తి అది?'

'ఆ పొట్టి వెధవ అంత నేను బరువు తూగలేక పోయాను '

'బరువా?! ఏవిటది?'

'ఆఁ బరువే '

'నేను అడిగిందేమిటి? మీరు చెప్పేదేమిటి?'

బోసుబాబు తల వంచుకున్నాడు.

'ఎవరు ఆమె? మీ ఆఫీసరుగారి భార్యా'

'మా ఆఫీసరుగారి ఆఫీసరుగారి ఆఫీసరుగారి భార్య.'

బుగ్గన వేలేసుకుంది ప్రమీల వేసుకుని ఆలోచనలో పడింది. అప్పటికే బోసుబాబు ఆలోచనలో పడిపోయాడు. అతని శరీరం తేలికై అతి తేలికై గడ్డిపరకలాగ అయి గాలిలో తేలినట్లయింది. అవును గడ్డిపరకకి బరువేమిటి?!

హఠాత్తుగా జేబులోంచి చమట కంపు కంపు కొడుతు వున్న కరీ ఫుని తీసి మొహం తుడుచుకుంటున్నట్లుగా కళ్లలో వుబికిన నీటిని తుడుచుకున్నాడు బోసుబాబు

పీక్కుపోయిన చెంపలు, లోతుకుపోయిన కనులు, ఆ కళ్లచుట్టూ నల్లని గీతలు, బట్టతలమీది నెరుస్తున్న వెండుకలు— ముప్పయ్యేళ్ళకే అలాగయిపోయిన బోసుగాడు నలభై దగ్గర పడుతున్నా యాపిలు పండులా నున్నగా పొట్టవేసుకు తిరుగుతువున్న ఆ కమల మొగుడిముందు బరువు తూగలేక పోయాడు.

అందుకే పూలయ్యాడు- అన్నది గ్రహింపయేకనే బాధపడి కళ్లు తుడ్చుకోవలసిన వాడయాడు బోసు!